

MÚSICA El grup celebra l'efemèride amb concerts, noves cançons i projectes per a públics familiars i amb bandes de música

Pepet i Marieta complix vint anys amb la festa, la sàtira, la reivindicació i la identitat intactes

Ulldecona ACN

Una tendinitis va obligar Josep Bordes, d'Ulldecona (Montsià), a presentar-se a un concurs a Reus amb una banda. Guanyar-lo va ser l'inici de Pepet i Marieta fa vint anys, un grup d'autor festiu, esbojarrat, reivindicatiu i satíric, que ha promogut la identitat i la llengua ebrenc en la música i l'ideari col·lectiu, com els Quicos. La formació s'ha adaptat a evolucions musicals i personals. Amb Bordes a Mallorca, es va renovar els músics, "una glopada d'aire fresc" que ha refermat la capacitat d'adaptació d'un grup i un líder camaleònic. Amb *Crida Yé*, el darrer single, comença la celebració dels vint anys que inclou concerts especials i projectes com Pepet i Banda, amb bandes de música, o La Colla Pirata, una versió familiar del grup.

"Una casualitat" va convertir al "cantautor" Josep Bordes en el líder de la banda ebrenc Pepet i Marieta. Dos dècades més tard, el grup és un dels referents musicals i reivindicatius del territori i del país. En tots aquests anys, la formació ha fet evolucionar la seua música i ha sabut digerir i encaixar els canvis, forçats i inevitables - també dels seus components -. "La marieta" que fa vint anys era una "substància psicotròpica de color verd que cultivaven a la terrassa de casa", i que protagonitzava molts dels temes de Bordes, ara "ha desaparegut de les seues vides". "La marieta de Pepet" és ara "una Maria de veritat".

La Marieta és la saxofonista Maria Cruz, que va arribar a la banda fa cinc anys amb la renovació dels músics i ha anat traient el cap com a vocalista al costat del "frontman" Josep Bordes. Esta és una de les "transformacions importants" a Pepet i Marieta en l'última etapa, marcada per aspectes personals i familiars de Bordes. Quan va planificar traslladar-se a viure a Mallorca va començar a gestar el canvi.

"Era molt inviable que cada vegada que hàviem de fer alguna cosa, vingués a les Terres de l'Ebre". Bordes va haver de buscar nous músics, nous companys que viuen a Barcelona i Girona, companys més joves, pe-

rò amb qui ha encaixat. "Un grup és gent que fan música plegats i és també una família, una relació. Si no hi ha sinèrgia, si no hi ha amistat, és molt difícil", apunta Bordes. "El nexa d'unió és ell, genera esta sinèrgia, aquest bon rotllo, aquesta dinàmica de cap aquí, cap allà, i aleshores te'n vas amb ell, amb l'huracà i és meravellós", diu Cruz.

ESPERIT JOVE Bordes destaca que "obrir esta finestra" ha fet "entrar molt aire fresc, generar ganes i acabar amb vicis adquirits". Segons el líder de la banda, "l'aparició de saba nova", amb els nous membres del grup carregats de "ganes de menjar-se el món" ha estat determinant per la continuïtat de Pepet i Marieta i per arribar a celebrar vint anys.

NOVES SONORITATS El duet de vocalistes que conformen Bordes i Cruz, Pepet i Marieta, ha fet que també hi haja canvi en "la sonoritat" de la formació, que reivindica "una nova estilística musical" des del darrer disc *Vola*. "El que fem és que combinem estos vint anys i els posem a una olla de pressió sense deixar enrere un estil que la gent busca i estima. S'ha de saber estar al dia", ha defensat Bordes. També hi ha hagut evolució en les lletres. "Soc la mateixa persona, però fa vint anys era un jove que parlava d'unes coses i amb el temps, he canviat".

"Hi ha pocs grups, si no som els únics, on conflueixen els dialectes oriental i occidental"

Com apunta el faldut, Pepet i Marieta manté "l'essència de posar el dit a la llaga, d'estar atents a la situació i fer crítica social, de fer política sense voler" i fer-ho sempre amb "un constant sentit de l'humor que és inherent de l'Ebre". "El meu discurs, més o menys, si bé ha anat guanyant edat, si que s'ha mantingut una mica igual, perquè he continuat escrivint les cançons i és cert que estilísticament sempre hem mirat al nostre voltant".

DIALECTE I PERTINÈNCIA Josep Bordes ha cantat sempre en el dialecte propi, el de les Terres de l'Ebre i el de la seua Ulldecona natal. Ara, amb la incorporació de Cruz, es mescla amb altres, oferint "una visió de Països Catalans". "Hi ha pocs grups, si no som els únics, on conflueixen els dialectes orientals i occidentals", ha reivindicat.

"La capsa de Pandora la van obrir Quico el Célio, el Noi i el Mut de Ferreries, que són qui realment ens van donar l'empenta, van ser els nostres referents, ens van apadrinar i ens van donar el valor de rei-

vindicar la parla de les Terres de l'Ebre. Amb Pepet i Marieta potser també vam voler reivindicar este caràcter", ha afegit. Una altra influència clara en el seu naixement va ser el moviment antitransvasament que va donar "sentit d'unitat i de pertinença a l'Ebre", una etiqueta que Bordes recorda que va passar de titular un llibre de Sebastià Juan Arbó a representar una realitat social.

CREIXENT AMB PEPET I MARIETA Tot aquell públic dels inicis de Pepet i Marieta els ha anat acompanyant en el creixement i ha crescut amb el grup, però la banda ha sabut anar atrapant les noves generacions. Ara han apostat per gestar un nou projecte pensant amb aquells seguidors, que ara tenen família. És una versió familiar, que no infantil, del grup. L'han anomenat La Colla Pirata i es transformen en personatges d'una trama que es desenvolupa entre noves composicions per a grans i petits i el repertori de Pepet i Marieta.

L'aventura s'estrena al barri de Gràcia el 19 d'agost i tindrà una "formació mirall" mallorquina, amb components de les Illes Balears, que també començarà a actuar-hi a l'octubre. "És un cosí germà o un germanet menut que ara ha tingut el grup i que senzillament començarà a caminar per païllar o emplenar este buit que hi havia entre un públic fidel de la banda, que ens volla

continuar veient, però que per horaris no podia venir", remarca Bordes.

PEPET I BANDA Una altra de les iniciatives de la commemoració és el projecte *Pepet i Banda*, els concerts que Bordes fa amb el repertori del grup interpretat per les bandes de música dels pobles, una tradició musical i un planter de músics molt arrelat a les Terres de l'Ebre. "Ho hem fet tota la primavera amb les bandes d'Ulldecona, la Sènia o Santa Bàrbara i continuarem a la Ràpita o Amposta", ha contat el músic. "És una manera de reivindicar l'Ebre, perquè el món de la banda hi està molt present i l'espectacle està tenint una rebuda brutal", ha afegit Josep Bordes.

UN HURACÀ DE "XALERA" "Este home t'ho aixeca tot. Amb següents o sense, allà on anem som capaços de fer xalar i de fer moure la gent. Josep Bordes - és un 'Correcamins' de foc, llum i alegria. Munta el cric i fa feliç a la gent", reivindica Maria Cruz. De fet, esta empremta del músic d'Ulldecona fa que no pare mai de crear i que el pla per als vint anys és oferir material nou. "Si hem fet vint anys és perquè hi ha unes ganes darrere de fer-los, de continuar fent bolos, tenim inquietuds musicals, continuem fent concerts, continuem gravant molt, som una fàbrica de videoclip. Darrere de tot això hi ha voluntat, que al final la vida ja és això", ha afegit Bordes.

El grup ja treballa en noves cançons, que seguiran a *Crida Yé* - on col·labora el grup lleidatà Sexenni - i quan en tinguin prou, faran un nou disc, com ja van fer amb l'últim àlbum, que arribarà "potser l'any que ve" i que servisca per culminar la celebració dels vint anys de la banda, però "amb temes nous".

Bordes ha fet seu el mantra del seu amic i company de la banda, Paco Albiol, que repetia "sempre avant". La "nostàlgia" de la commemoració es reserva per a les festes d'Ulldecona (30 d'agost) on es farà un concert especial i una festa amb antics membres de la banda, un projecte que volen acompanyar d'una exposició. ■ FOTO ARIADNA ESCODA